

jo samtlige Landbrug i Danmark ende som Forsøgsstationer, for der vilde blive ved, saaledes som det er begyndt i sin Tid, at komme nye Opgaver frem. Og jeg maa understrege, at de Opgaver, der har været fremme, har Forsøgsstationerne løst paa en særdeles tilfredsstillende Maade, og mange af Forsøgene, kan siges at være afsluttet.

Paa hvad Maade Husmandsforeningernes Planteavludvalg har givet sin Tilslutning hertil, om det er en Landstingsmand, der lumskelig har narret dem til at gøre det, er egentlig ikke afgørende. Det afgørende er, at dets Tilslutning forelaa paa et bestemt Tidspunkt, og dette maa jo være noget i Strid med, hvad det ærede Medlem mener nu, idet han siger, at han er uenig i Realiteten. Realiteten i det Forslag, der foreligger, er for det første, at disse Bevillinger genoptages, men dernæst, at der under Nr. 166 vedtages en Anmærkning, der opfordrer Ministeren til at føre Forhandlinger om en Begrænsning eller Omordning af Forsøgsstationerne. Hvis det ærede Medlem er uenig i Realiteterne, forstaar jeg ikke den Tilslutning, det ærede Medlem har givet, og at han er Medforslagsstiller til Anmærkningen under Nr. 166.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger vedrørende dels Spørgsmaalet om „Dana“, dels Spørgsmaalet om Forsøgsstationernes Opretholdelse.

Overfor det ærede Medlem Hr. Sundbo, der vedblivende er en veltalende Defensor for „Dana“s Opretholdelse som Redningsdamper ved Esbjerg, maa jeg endnu en Gang minde om, at da jeg i sin Tid fremkom med Forslaget om at lade dette Undersøgelseskib, som slet ikke er tænkt som Redningsdamper, blive anvendt i Esbjerg det halve Aar for derved paa en billig Maade at imødekomme Esbjergfiskernes Ønske om at faa Redningsdamper hele Aaret rundt, blev dette Forslag mødt med stærk Modstand i Rigsdagen og ikke mindst fra Fiskerne i Esbjerg. Jeg maatte anvende alt, hvad jeg var i Besiddelse af af Overtalelsesevne, for at faa Finansudvalget til at gaa med til dette som Forsøg, men ogsaa kun som Forsøg, og da var det ærede Medlem Hr. Sundbo misfornøjet med, at man spiste Esbjergfiskerne af med denne Damper det halve

Aar, og tilmed et Skib, som ikke var en rigtig Redningsdamper.

Hvad er Situationen saa nu? Nu, da man tilbyder dem en rigtig Redningsdamper og tilbyder dem den hele Aaret, siger de: Nej, vi ønsker at beholde „Dana“. Jeg kan kun være taknemmelig for, at det, jeg den Gang fik gennemført trods meget stærk Modstand, har slaaet saa godt an og nu er det eneste, der duer, men jeg tør sige, at naar Fiskerbefolkningen i Esbjerg, som nu er saa misfornøjet med noget nyt, som de ikke kender, og kun vil have „Dana“ som Redningsdamper, er imod at faa en af Redningsdamperne fra Lemvig derned, er det ikke, fordi de kender dem eller har noget at udsette paa deres Kaptajner.

Det er ejendommeligt, at de paa Forhaand siger: Nu kender vi „Dana“ og dens Maade at arbejde paa — skønt den slet ikke er bygget til Redningsdamper. Den vil de beholde, selv om de kun har den et halvt Aar. Der tilbydes dem en Redningsdamper, en Damper, der er lavet med dette særlige Formaal for Øje, som altid har kunnet gaa ud baade ved Thyborøn og andetsteds, hvordan Vejrforholdene end har været, og saa siger de: Den anden kender vi, men denne her siger vi nej til.

Jeg tror, man er tilbøjelig til at lytte for meget efter, hvad Esbjergfiskerne siger. De kasserer uden videre de rigtige Redningsdampere for at beholde denne Undersøgelsesdamper et halvt Aar. Jeg kan ikke sige andet end, at det er overordentlig smukt, at de nærer saa stor Tillid til „Dana“ og dens Kaptajn, men deres Kendskab til Sagen er ensidigt, det kan det ikke nytte at nægte, og jeg synes ikke, vi kan være bekendt at opretholde to Redningsdampere, byggede med det Formaal for Øje, vel vedligeholdte og vel bemandede, som ingen nogen Sinde har haft noget at klage paa, og saa siger: De duer ikke i Esbjerg. Det er der ingen saglig Begrundelse for, og derfor mener jeg stadig, at Forslaget er fuldkommen berettiget.

Om Forsøgsstationerne skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen sige, at han neppe har Ret i, at det ikke er lokal Interesse. Ja, hvis det var Fynboerne, der sagde: Vi ønsker Studsgaard opretholdt, og Vestjyderne mødte i store Flokke og sagde: Aarslev maa ikke ned-